

[Gade]

Ministeren talte om Ronnebyinitiativet og den arbejdsgruppe, som statsministrene har nedsat, og dermed er der jo kommet mere kød på alle de fine ord om halvering. Fra SF's side hæfter vi os især ved, at Ronnebyinitiativet sætter fokus på, at der skal skabes økologisk balance i Østersøen, og at man nu også går i gang med at inddrage økonomi, sådan at vi får en reel chance for at få projekter, der kan gennemføres, og så der er chance for, at vi faktisk får forbedringer på bordet ved de beslutninger, der kan blive taget, efter at task force-gruppens rapport ligger klar i 1992. Det er, hvad der er brug for: konkret indsats og bindende aftaler, og det er, hvad vi har manglet.

Østersøområdet bør prioriteres som et område, hvor vi har chancer for et øget regionalt samarbejde. Jeg tror, det er vigtigt at gøre sig klart, at miljøsamarbejde er den krumtap, der kan føre yderlige samarbejde med sig.

Ministeren talte om teknologioverførsel fra Vest til Øst. Det er klart, at der i første fase er en teknologioverførsel fra Vest til Øst, som er en vigtig del af forbedringen af miljøsituationen i Øst. Her ser vi, at miljøsamarbejdet også trækker andet samarbejde med sig og trækker erhvervsudvikling med sig. Går vi så til den store opgave for 1990'erne – den er jo ikke bare at rydde op, men at skabe økologisk balance – er temaet om ren teknologi på dagsordenen. Ren teknologi kræver ikke bare, at vi kigger lidt på erhvervsudviklingen og moderniserer lidt, men kræver en helt ny erhvervsudvikling, forskning, produktudvikling og også her et omfattende samarbejde.

Derfor mener jeg, det er vigtigt, at man anskuer udbygningen af konventionen og ændringerne af konventionen som en del af en proces, der fører til øget regionalt samarbejde mellem alle landene og også med delstaterne, der ligger rundt om Østersøen. Jeg er enig med ministeren i, at det skal ske i hele Østersøens afvandsområde, hvor diskussionen om Tjekkoslovakiet har sin plads.

Jeg tror, det er vigtigt at gøre en særlig indsats for, at de baltiske lande kan deltage heri med selvstændig repræsentation. Det forstod jeg også var ministerens synspunkt. Jeg ved godt, at der er mange problemer i det, men det gør jo ikke opgaven mindre, men gør måske i stedet for forpligtelsen til kreativitet vigtigere; netop samarbejdsmodellen, hvor også de tyske

delstater kunne deltage med selvstændig kompetence, kunne måske være en brik, der kunne få noget til at løsne sig.

Som sagt tror jeg, at der er brug for konventioner af en helt ny type. Det vil sige, at fortynningskonventionernes tid skal være forbi, for det er jo lidt det, vi har haft tidligere. Derfor er indførelse af forsigtighedsprincippet og af bebrejdet ren teknologi afgørende og så selvfølgelig også, at det kan blive til noget i praksis. Derfor skal vi stille krav om, at der kan laves juridisk bindende aftaler og en overnational kontrol med, at landene faktisk overholder det, de forpligter sig til. Derfor skal man også udbygge konventionerne med regelmæssige minister-rådsmøder og med regelmæssige parlamentarikerforsamlinger. Vi mangler et pres på det internationale miljøsamarbejde fra folkelige kræfter, og parlamenterne er også folkelige kræfter. Afholdelse af ministerrådsmøder er også med til at sætte mere fokus på, hvad der afgøres, og hvad der besluttes. Vi mener, at de parlamentarikerforsamlinger, der skal oprettes, ikke skal skabe nye bureaukratier. Vi forestiller os, at møder blandt parlamentarikere kan finde sted i perioden før ministerrådsmødet, sådan at der kan vedtages anbefalinger til ministre, men på en sådan måde, at det er de enkelte parlamenter, der arrangerer disse parlamentariskermøder uden opbygning af et stort nyt bureaukрати.

I debatten op til de to norske konferencer lagde vi en ganske stærk dansk forhandlingslinie. Det er SF's ønske, at vi følger den tradition op, gerne med et stort flertal. Jeg forstod på ministerens besvarelse, at også et kontroversielt punkt i forhold til Sverige har ministerens bevågenhed: at svenskerne mener, at de kan deponere radioaktivt affald via skakter på jorden og ud under Østersøen. At man kan deponere radioaktivt affald på den måde, er et synspunkt, som Danmark ikke deler, og Danmark ønsker at få præciseret såvel i Helsingforskonventionen som i andre internationale konventioner, at det er dumping, som man ikke ønsker foretaget. Jeg forstod ministeren sådan, at regeringen fortsat vil føre det synspunkt stærkt frem, og det er jeg helt tilfreds med.

Jeg skal, for at Danmark kan fortsætte den linie, vi har lagt på Nordsøkonferencerne, og for at lægge vægt på, at konventionerne skal ændres, og for at vi kan komme i gang med en me-